

MAJD' NÉGY ÉVTIZED AZ OLVASÓK SZOLGÁLATÁBAN

Manapság már egyre ritkább, hogy valaki egész életében egyetlen munkahelyen dolgozzon. Gróza Ferencné – vagy ahogyan a biharkeresztesiek ismerhetik, Marika néni – bizony azon kevesek közé tartozik, akik elmondhatják: a kezdet és a vég egy és ugyanaz.

Marika néni, a Városi Könyvtár dolgozója harminchét év után idén márciusban ment nyugdíjba.

Ez alkalomból emlékeztünk vissza az elmúlt évtizedekre.

Amikor Marika néni, mint gyermekkönyvtáros kezdte a pályáját. Akkor még a jelenlegi Polgármesteri Hivatal épületében működött a könyvtár.

– A mostani okmányiroda helyén volt az olvasóterem. Zima Jenő bácsi volt a vezető, Körösszegapátiból járt át. Nemcsak nekem, hanem minden kezdőnek szívesen segített, nagyon sokat köszönhetek neki – emlékszik vissza a kezdetekre Marika néni. Majd folytatja: - annak idején még vasárnap is nyitva tartottunk. Kitajka Cecíliával voltam kölcsönzőkönyvtáros. Minden vasárnap felváltva bejöttünk, de akkor csak játék volt: hurkapálcából, fakanálból bábót készítettünk. Aztán vetélkedőket szerveztünk a nemzeti ünnepekre. Az asztalfiókban még ma is megvannak a térképek, a névsorok és a vetélkedő más kellekei – idézi fel csillogó szemekkel az emlékeket.

– Amikor nem működött a mozi, Nagy Zsolt Csabáné Erika indította a könyvtármozit. Jobbnál jobb filmeket vetítettek, nagyon népszerű volt, a vetítések mindig teltház előtt zajlottak.

A sok-sok kellemes élmény közül persze nem könnyű feladat kiválasztani a legemlékezetesebbeket.

Számtalan kedves történet akad, amelyekre egytől egyig nagyon szívesen emlékszik vissza Marika néni. Ezek közé tartozik az is, amelyik a Barátunk a könyv című vetélkedő során esett meg. – Valamelyik évben volt egy olyan feladat, hogy meg kellett keresni a kakukktójást. A rajzok madarakat ábrázoltak, a kérdés pedig az volt, hogy melyik nem költözőmadár? Az egyik kisfiú – a nevére sajnos már nem emlékszem – hosszas gondolkodás után boldogan, kikerekedett szemekkel kiáltott fel, hogy a veréb lesz a kakukktójás, mivel minden madár tud repülni, a veréb pedig nem... és végtére is igaza volt, tényleg a veréb volt a kakukktójás. Azóta, amikor küldik a feladványokat, mindig eszembe jut ez a kis történet!

A könyv Marika néni számára nem csupán egy eszköz, ami a megfáradt test szellemi felfrissülését szolgálja, hanem az élete része volt, és az is marad. Ha csak egy verscímet tudunk, ő rögtön tudja, melyik polcon kell keresnünk a kötetet.

- Ez a harminchét év olyan hamar eltelt, hogy szinte észre sem vettem. Mostmár megnyugodtam, de az első két hét itthon nagyon nehéz volt. Ennyi idő után nem könnyű megszokni, hogy reggelente már nem kell menni dolgozni. De most, hogy itt a tavasz, lesz mit tenni-venni a kertben, az udvaron, az idő is jobban eltelik így...

Tóth Anikó

LÁTÁSSÉRÜLTEK BIHARKERESZTESI KÖRZETI CSOPORTJA

BIHARKERESZTESEN MEGALAKULT (2007.03.01-VEL) A LÁTÁSSÉRÜLTEK KÖRZETI CSOPORTJA, HOZZÁ TARTOZÓ ÁRTÁND, BOJT, BEDŐ, NAGYKEREKI, KISMARJA, BEREKBÖSZÖRMÉNY, KÖRÖSSZEGAPÁTI, KÖRÖSSZAKÁL, MEZŐPETERD, VÁNCSOD TELEPÜLÉSEK.

CSOPORT VEZETŐJE KOSZORUS TÜNDE

BIHARKERESZTES TEL: 430-394 MOBIL: 06 30/451-8224

CÉLUNK EZEN TELEPÜLÉSEKEN ÉLŐ LÁTÁSSÉRÜLTEK ÖSSZEFOGÁSA, TÁJÉKOZTATÁSA, SZERVEZÉS, TANÁCSADÁS.

ÜGYFÉLFOGADÁS: KOSSUTH ÚTI ISKOLA

HÉTFŐ, KEDD 13-16 ÓRÁIG

SZERDA, CSÜTÖRTÖK, PÉNTEK 8-12 ÓRÁIG

MINDEN ÉRDEKLŐDŐT SZERETETTEL VÁROK

KOSZORUS TÜNDE CSOPORTVEZETŐ